

költött. De cigarettázott is... Ezt a rengeteg pénzt vagy tíz éve gyűjtheti... S hányszor megnézhetette, átkötözgette a rongycsomókat...

Nem gondolkodik tovább. Azt sem tudja hol van. A kutatás, keresés foglalja le minden idegszálát. Felhasítja egy rongyos, bűdös kiskabát bélését. Valami csomót érzett benne az imént. De semmi. Ujjai közt átszitalja a dohányt. Kinyitogatja a cipőkrémes dobozokat. S éppen itt, egy rozsdás, félfülű skatulyában talál újabb háromszáz forintot.

Ismét bezárja az ajtót. Botladozva átlábal a szoba közepén tornyosuló rongyhalmazon. Behajtja az ablakot. A százasokat veszi elő újra. Sorba rakja őket. A kacatok közt megkeresi a legvékonyabb rongydarabot, abba csomagolja a pénzt. Kigombolja a köpenyét, s a redves, barna csomagot becsúsztatja a melltartója alá. Pillanatra megint fagyosnak érzi a testét. A borzongás azonban gyorsan eltűnik. Már a tízesekkel birkózik. Szemébe lóg a haja. Egy tincs odaragad a homlokához. Nedves az arca. Izzad. Az újabb csomagot a zsebébe teszi. De itt nem érzi biztonságban, újra szétszórja az ágyon, hogy kétfelé rakva...

A kopogtatásra azonnal ugrik. Mire gondolkodni kezdene, hogy mit tegyen, már túl sokat zörgött. Ujjai magukat függetlenül, megnyúlva és meg-sokasodva markolják a pénzt, gyűrik a rongyokat, és nyitják az ajtót. Fordul a kulcs, csettint a zár nyelve, s belép Ilka.

Két szempillantás elég, hogy megértse a helyzetet. Mocskos szitkokat zúdit a lányra, majd a tízesek után kap. Fél perc múlva tépik egymást és mindketten üvöltének...

Amikor Kissné a konyháról ideér, Ilka puffadt képén már négy patakban folyik a vér. Keze azonban dolgozik, mint az automata. Éva köpenye hatalmas szárnyakra szakadt szét. Most reccsen a melltartója, amelyből hullnak, egyre hullnak a százasok. A lány most már nem védi magát, a gyűrött pénzek után kapkod. Egyet sem ér el. A földre veti magát nyöszörögve és eszelősen. Elrántja Ilkát is. Alattuk gyűrődik, szakad a pénz. Badari Mihály hagyatéka...



KOVÁTS MARGIT: KAKASOK